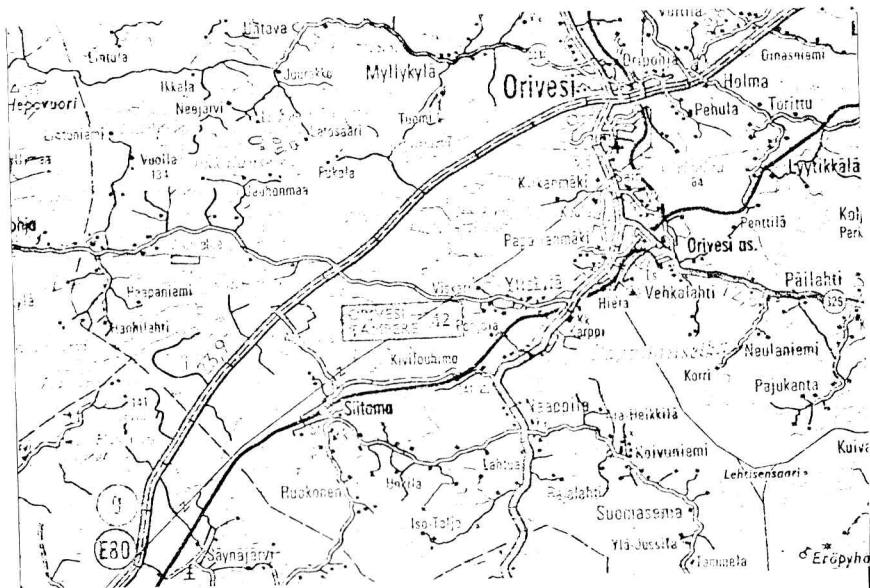

Motoristi

MOTORIPYÖRÄKERHO 698V

N:o 4 HEINÄKUU 1977

Moottoripyöräkerho 69 ry:n

VUOSIKOKOUS

**pidetään Siitamassa nuorisoseuran talossa 4. p:nä
syyskuuta 1977 klo 12.00**

Esillä:
Sääntömääräiset asiat
Kontioralli
Muut esille tulevat asiat.

Siitama sijaitsee n. 30 km Tampereelta Jyväskylän suuntaan,
Orivedeltä n. 13 km. Siitaman asemalta käännytävä Suinulan
tietä.

Tervetuloa!

Kahvitarjoilu
HALLITUS

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

N:o 4 heinäkuu 1977. 8. vuosikerta
ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja
marraskuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69
r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y:n hallitus

Puheenjohtaja

Orko Tallinen
Haminantie 21
46900 Inkeroinen

Sihteeri

Mauno Tonttila
Lankila
15540 Villähde
Kassanhoitaja
Lasse Numelin
Kenttätie 10 F 50
00720 Helsinki 72

Kerhon postisiirtotili
numero on 426 781-0

Kerhoisäntä

Henrik Budich
Nissekavonk. 6 B 55
20600 Turku 60

Varajäsenet

Teuvo Koponen
Erottajankatu 6
13130 HML 13

Simo Nokso
Suomenk. 2 B. 7
45120 Kouvola 12

Toimittajat

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-145 588

Eero Mikkola
36160 Siitama

Jaakko Panhelainen

Pertti Michelsson

Porvoo 1977 - Oy Uusimaa

Tervehdys!

Kesän jälkeen seuraa auttamattomasti
syksy, ja syksyllä taasen kerhollamme on
jälleen vuosikokous jossa päätetään meil-
le jokaiselle tärkeistä asioista. Vuosiko-
kouksessa jäsenet valitsevat keskuudes-
taan toimihenkilöt johtokuntaan ja pääte-
tään tulevasta toiminnasta.

Kerholla ei ole myöskään varaa siihen,
että on vain henkilöiden nimiä paperilla.
Toimivista henkilöistä on kovasti pulaa.
Siksi onkin suunniteltu, että myöskin hal-
lituksen varajäsenet olisivat toimivia hal-
lituksen keskuudessa.

Kun kuljetaan kauan samoja polkuja,
käy useimmiten niin, että vanhat väsyvät.

Siksi olisikin toivottavaa, että kerholaiset
osallistuisivat runsain joukoin kokouk-
seen ja ehdottaisivat muutamia nuorem-
pia kavereita mukaan kerhon hallituk-
seen.

Kokous on jälleen suuntaa antava ja
siitä riippuu mitä kerhomme tulee ole-
maan ja antamaan. Toimintaa olisi lisät-
tävä ja laajennettava, sekä pyrittävä kes-
kittämään pitkän aikajakson linjalle ku-
ten on jo tapahtunut Kontiorallin suh-
teen.

Olethan 4. päivänä syyskuuta paikal-
la?

Aimo

Moottoripyöräkerho 69 ry:n

Hallituksen kokous.

Läsnä olivat:

pj. Orko Tallinen

Kassan hoit. Lasse Numelin

Toimittaja Aimo Turunen

Kerho isäntä Henrik Budich

Sihteeri Mauno Tonttila

Kontioralli toimikunnan pj.

Matti Lehto

1. Kontioralli.

Kontioralli toimikunnan pj. Matti Lehto kertoi missä vaiheessa rallin järjestelyt ovat. Kertomuksesta kävi ilmi, että järjestelyt ja eri tehtävien jaot ovat hyvässä mallissa. Toimihenkilöitä ja muita puuhamiehiä tuntuu Pirkanmaalla riittävän. Katsastus ja rallipaikan suhteen kaikki on kunnossa. Kerhoisäntä ja Rallitoimikunnan pj. lähtevät käymään paikanpäällä kesäkuun puolenvälin paikkeilla.

2. Kerhonjäsen määrä . kesäkuun alussa.

Jäsenmaksunsa maksamatta jättäneitä on 49, jotka näin ollen on katsottava kerhosta eronneiksi. Uusia jäseniä on tullut 48. Joten kerhonjäsenmäärä on 590.

3. Vuosikokous.

Vuosikokous pidetään syyskuun alussa mahd. 4.9. Paikaksi pyritään etsimään jokin mahdollisimman keskeisellä paikalla sijaitseva paikka.

Kokouskutsu julkaistaan seuraavassa Motoristissa.

Mäntsälässä 2.6.1977

M. Tonttila Siht.

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

Hallituksen kokous

Porvoossa 28.7.-77

Läsnä olivat: Orko Tallinen

Aimo Turunen

Moottoripyörän rakenne, varusteet ja niiden muuttaminen.

Ohjeiden täydennys.

Liikenneministeriön moottoripyörän rakenteesta, varusteista ja niiden muuttamisesta antamien ohjeiden soveltamisesta on syntynyt epä tietoisuutta, minkä vuoksi ministeriö pitää tarpeellisenä ohjeiden täydentämistä seuraavasti:

Lisätään:

1.3 RUNGON OIKAISU.

Taipuneen tai vääntyneen moottoripyörän rungon saa oikaista ehdolla, että vauriossa syntynyt muodonmuutos on vähäinen ja tapahtunut siten, että runkoputkiin ei ole syntynyt litistymiä, painumia tai halkeamia. Oikaisun yhteydessä saa tarvittaessa runkoputkia kuumentaa.

Lasse Numelin

Mauno Tonttila

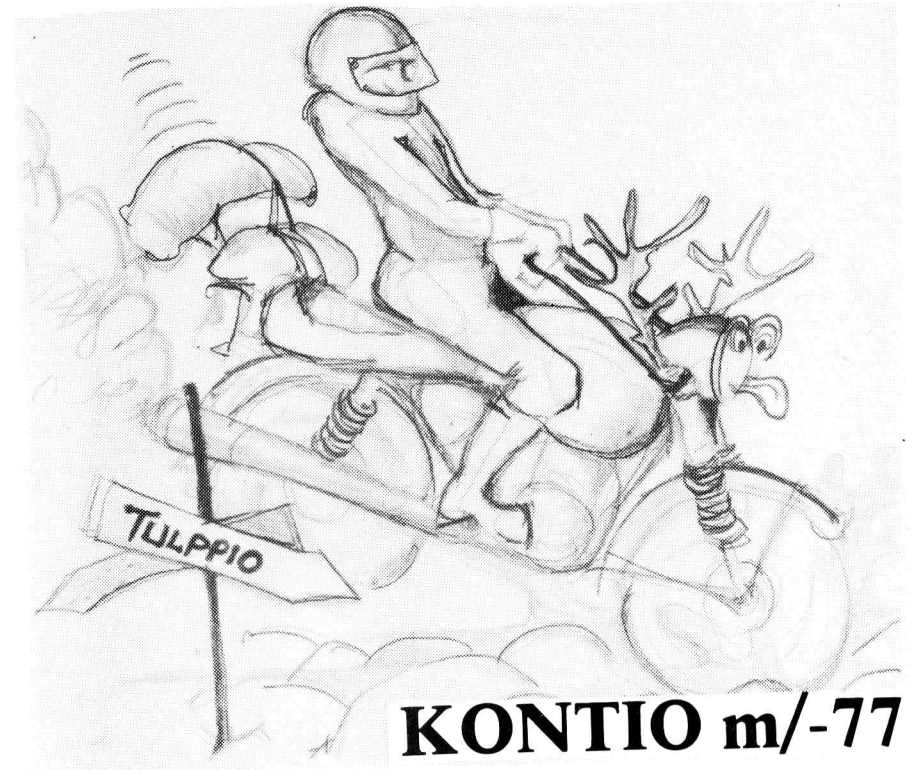
1.) Todettiin Kontiorallin tuottojen peittäneen kulut. Merkit loppuivat vuosilaattojen osalta kesken. Lomien loputtua valmistetaan lisää laattoja jotka pikimiten postitetaan. Kerhon Hallitus totesi kantanaan, rallin järjestäjien Matti Lehdon johdolla selviytyneen tehtävistään kiittävästi.

2.) ATK jäsenkäsittely tulee uusiutumaan, tästä ei tule kerholle aiheutumaan lisäkuluja.

3.) Vuosikokouksen valmisteleminen: Laaditaan toimintasuunnitelma ja toimintakertomus. Kokouksen asialista laaditaan ja monistetaan jaettavaksi kokouksen osanottajille.

Kerhon hallitus kokoontuu vielä keran ennen vuosikokousta.

Mauno Tonttila, sihteeri

KONTIO m/-77

mikäli kuumentaminen voidaan rajoittaa rungon lujuuden ja siihen ajettaessa kohdistuvien rasitusten kannalta vähemmän merkityksellisiin kohtiin.

Muutetaan:

7.1. PAKOPUTKISTON VAIHTAMINEN

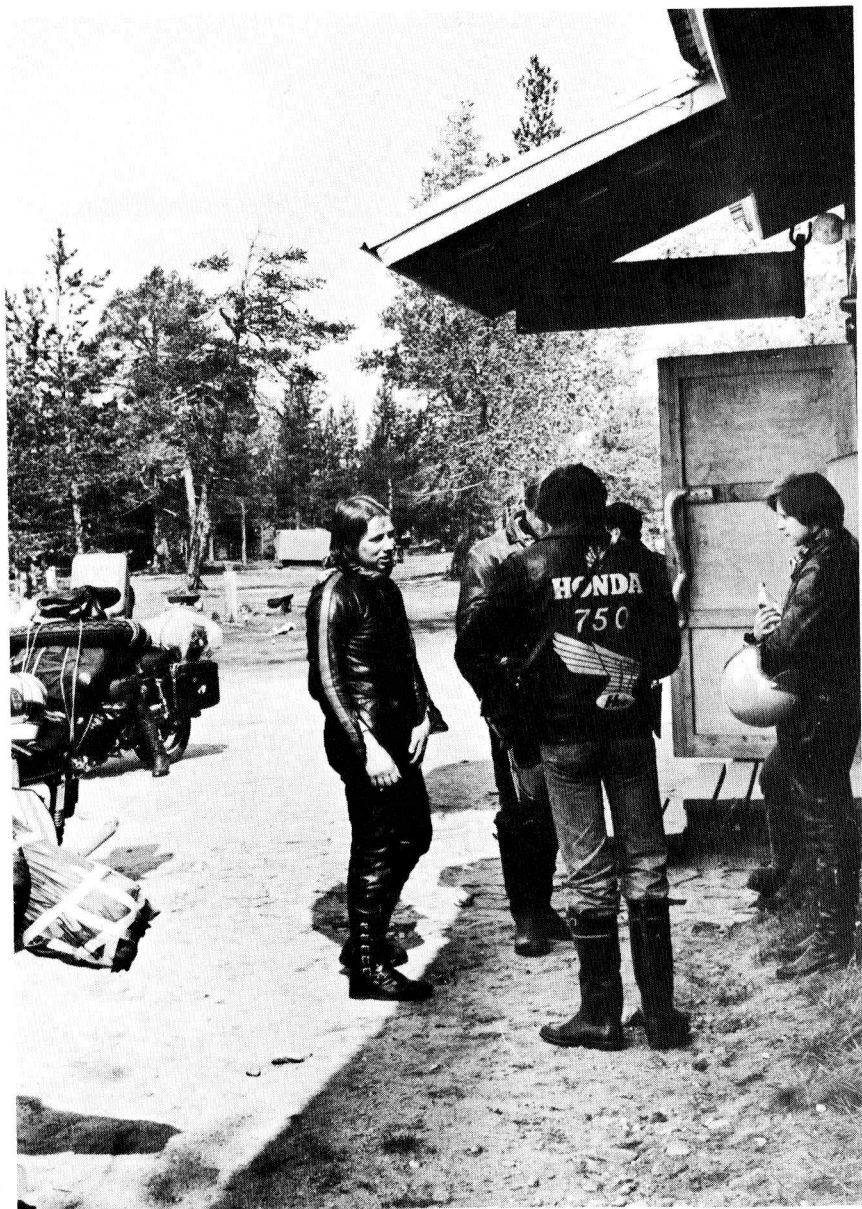
Muunnospakoputkiston maahantuojaa on velvollinen toimittamaan autorekisterikeskukselle jäljennöksen Helsingin katsastuskonttorin tyyppikatsastustoimiston antamasta äänimittaustodistuksesta, josta . . .

Tieliikenneosaston teknillisen toimiston päällikkö yli-insinööri U.U. J. Koponen

Yli-insinööri J. Juurikkala

He hymyilivät pysähtyttyään rallin portilla ja riisuttuaan kypäränsä. Hymyilivät kaiken kokemansa rasituksen jälkeen. Jopa työpäivän jälkeen yhtämittaa Lappiin ajanut Kouvolan hentoinen tyttökin hymyili. Takana kaikilla oli melkoinen kuntosuoritus niin ajajan, pyörän kuin takaistujankin osalta. Kontioon koonnuttiin nyt Ultima Thuleen (äärimmäisen Pohjolan) alueella. Ei ollut kysymys pelkästä huvimatkastasta. Todennäköisesti harva etukäteen tiesi tai aavisti, miten kauaksi todella joutuu ajamaan ja millainen on reitti.

"Kontion taival", 130 km soratietä arvaamattomine töyssyineen ja kuoppineen

Tämän vuoden Kontiorallin rasiukset todettiin yleisesti ennenkokemattomiksi. Menomatkalla miltei kaikkialla vallinnut kylmä ja sateinen sää sekä huonot tiet olivat lisäämässä matkan rasituksia, mutta tässä ollaan jo aurinkoisessa Tulppiassa.

testasi loppukunnon. Se oli monille kärsimysten taival ja sen pituutta varmasti on syytä arvostellakin. Mutta Kontiorallin perinne ja symboli jo edellyttää kontion asuma-alueen olosuhteita osan tiestönkin puolesta. Kontiolaiset eivät ole pelkkiä asfalttilitittäjiä. Olkoot muut rallit helpompia, Kontiolla on syytä pitää perinnettä. Ehkä tämänvuoden ylipitkää soraosuutta ensi vuonna voidaan hyvittää hiukan vähemmällä.

Leirikangas oli Lapin karua kamaraa. Mäntyjä harvassa ja kituen kasvavaa. Kankaan reunasta aukeni suoavat hilkankukien vaalentamina. Painanteessa virtasi Lapin puron kristallinkirkas vesi. Kankaan päällä virtasi ruskistettu Lapin Kulta. Kristallipuron virta päättyy Neuvostoliittoon. Ruskean puron virta suodattuu Pohjan poikain munuaisissa ja maksassa. Santapohjainen lentokenttä edusti nykyaikaa. Sen 60 v takaista ensi-airutta Lapin Keisarin höyryveturin romu. Turistipalvelun ja turistibisneksen leimaakin paikalla oli. Vanha ja uusi kohtasi ja sekoittui, eikä aina parhaalla tavallaan. Suhdistamisvaikeuksiakin oli. Rallin johdolla ei ollut aavistustakaan, että yleisölenätykset tehtäisiin klo 1–3 yöllä, jolloin raskaan paluumatkan reservejä olisi pitänyt koota. Koneen viima ja jyrinä repi laitimmaisista teltoista. Näytti selvältä että muutamat etelän säätämät laitteet eivät siellä ole voimassa. Tuli todetuksi sekin, että Pohjolan laki toimii. Poliisihan on 130 km päässä. Tumman heimon mukanaolo askarrutti: kenen luvalla ja miksi?

Jälleen tuli todetuksi Kontiorallien ongelma: tehtävät kuormittavat liian harvoille hartioille. Niin katsastuksessa kuin perillä. Joustavuus kärsii, eikä ralli voi

antaa niin paljon jos tehtäviä hoitelemassa olisi useampia. Tämänkokoinen ralli vaatisi 30 toimihenkilöä, jotta täystehoinen vuorottelu katsastuksessa, vastaanotossa ja toimistossa toimisi. Jos meinataan ohjelmapuolta, siihen pitäisi olla omat vetäjänsä. Nyt kyllä rallipaikan erikoisolosuhteiden seuraaminen antoi kiinnostuneille oman ohjelmansa. Värikkä ja fiksun inhimillinen väepeli Kymenläänistä vei hienon viihdytysohjelmansa läpi yötä päivää. Tällaisia kavereita rallipaikoilla tarvitaan. Oli häämatkallaan – vain moottoripyöränsä kanssa. Terveiset tässä vaimolle: hienosti suoritti mies roolinsa Kontiorallissa, ”lainaa” häntä toistekin ja tulkaa joskus yhdessäkin kun sopii.

Lämmöllä muistelee myös monia nuoria ensikertalaisia Kontionkävijöitä. Heissä on ainesta jatkamaan matkatorismin aitoa tyyliä. Kontioon liittyi myös muutamia isä–poika matkakumppanuksia. Tällainen tapa on verraton tuoda poika kosketukseen motoristiväen kanssa. Eräs isä ajoi 750 kuutioisellaan vain toisella kädellä, toista ei ole lainkaan. Yli 1000 km ajo käsipuolena on suoritus sinänsä ja portilla oli vielä hymy herkässä.

On kuulunut jälkietietoja, että joillekin kokemattomille paluumatka oli varsin raskas. Painoi väsymys ja rahapula. Pitkä kulkeminen vie veronsa niin voimista kuin rahoistakin. Perillä ollut kaljakosteikko lienee ollut joillekin sekä voimien että rahojen ylimääräinen verotuspaikka. Paluuvoimat jäi keräämättä. Paluuliikenne muuten tapahtui mahtavassa liikennevirrassa. Turistivirta Pohjoiseen oli alkanut. Oulun seudun maatalousnäyttely ja jättimäiset herännäisjuhlat heittivät liikenteeseen lähes 100.000 ihmistä. Ei

Leppoisa tunnelma on jo levittäytynyt rallilaisten ylle, viihdyttäjät ovat ottaneet ensimmäisiä soitteja kitarastaan.

KONTIORALLI LAPIN KAIRASSA

Heinäkuun ensimmäisen viikonvaiheen lähestyminen saa aina joka kesänä suomalaisen pyöräihmisen pakkaamaan kimpsunsa, kampsunsa, heittämään pyöränsä päälle, tarkastamaan että kaikki tarpeellinen ja tarpeetonkin on varmasti mukana ja varmistumaan että ketjut ovat rasvassa tai kardaani pyörii öljyssä. Näin lähdettiin matkaamaan Kontioon tänä kesänä jo yhdennentoista kerran.

Ensimmäisen Kontioon matkaavan pyöräilijän näimme vasta Kemijärvellä. Olisi mukava voida katsella ylhäältä käsin kuinka motoristit omilta asuinsijoiltaan lähtevät matkaamaan ja kuinka kehä tiivistyy tiivistymistään kunnes saavutetaan tuo tavoiteltu piste määränpäässä. Katsastuspaikalla Pelkosenniemellä sensijaan oli vilskettä. Pyöriä tuli, pitkiä matkoja ajaneita kuljettajia, mutta silti iloisina ja pirteinä. Ilmoitauduttiin, saatiin ohjeet rallin toimihenkilöiltä ja painuttiin 130 kilometrin taipaleelle Lapin erämaahan, "kairaan", niinkuin lappalaiset sen ilmaisevat. Olin kuullut Matti

ihme jos huoltoasemilla ei motoristit saaneet nopeaa palvelua. "Ei-oo'takin" myytiin, kun etenkin ruokapuolen varaukset olivat loppuneet.

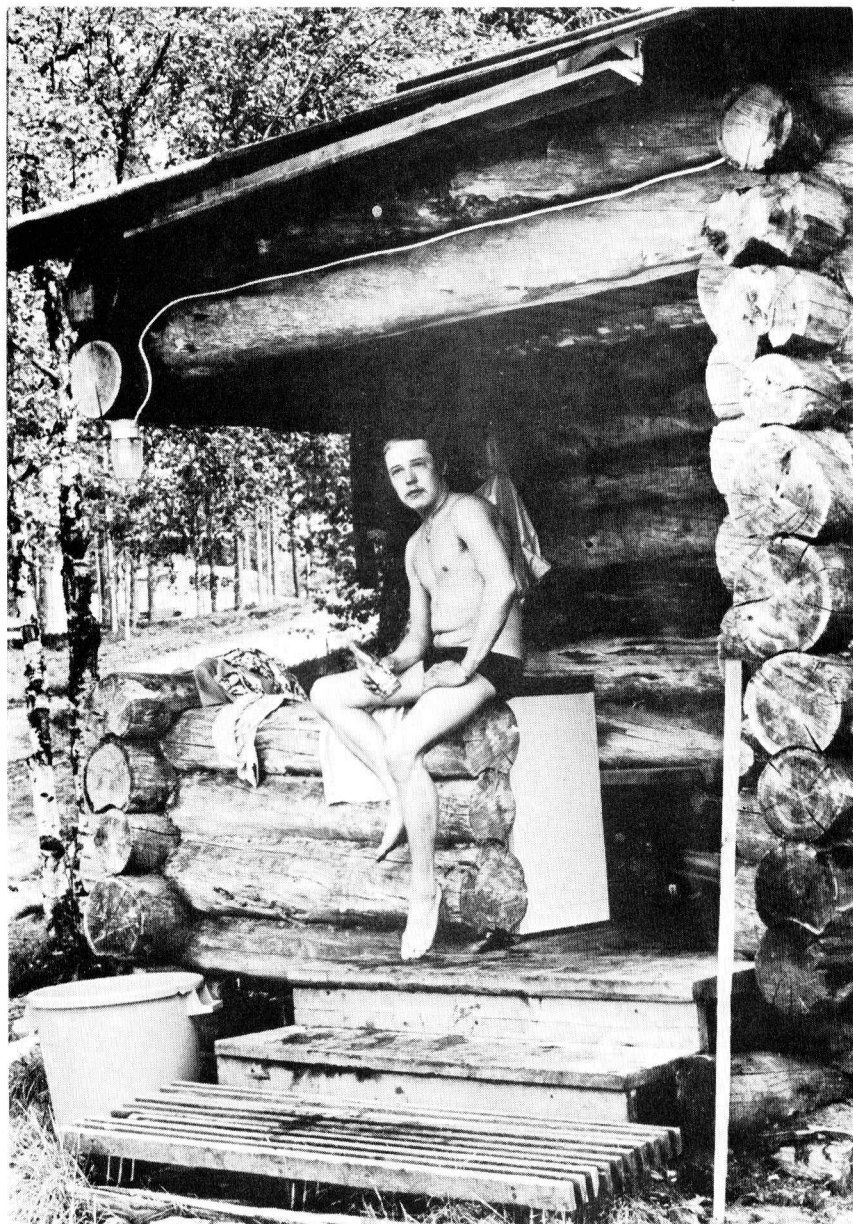
Yhdestoista Kontio on takanapäin. Toivottavasti useimmilla se on muistoissa mukavana kokemuksena. Sen "kovuus" antaa sille oman vivahteensa.

Eero Mikkola

Lehdolta, että toukokuussa jääpato oli huuhtonut tien Kemijokeen Martinkylästä pohjoiseen. Martinkylässä oli sitten viimeinen mahdollisuus ostaa tuontipolttoainetta, senjälkeen ei saatavilla ollut kuin tervaksia. Tosin hyviä sellaisia, mutta eivät sovi polttoaineeksi nykyisiin ajoneuvoihin. Olihan se jokeen huuhtoutunut tiekin jo ehditty rakentaa uudelleen.

Lopulta tie päättyi Tulppiioon. Oli tunne kuin olisi ajanut maailman ääriin, edessä oli itäraja, tie ei jatkonut minnekään, eikä kartallakaan tällä kolkalla Suomea ollut minkkäänlaisia tieyhteyksiä. Täältä oli pitkä matka kaikkialle ja kaikki oli kaukana paitsi kaljabaari joka oli leirintäalueella.

Kaikki ennakoarviot osanottajien määrästä romahtivat kun motoristeja tulvi paikalle lähes kaksinkertainen määrä ennakkoon ilmoittautuneisiin nähden. Kontioralli meni vanhoja tuttuja ratojaan palkintojenjakoineen ja hyvän motoristihengen merkeissä. Samanaikaisesti rallin kanssa osui poron vasojen merkintä. Poromiehillä oli kotansa tien toisella puolella ja vierailuja tehtiin puolin ja toisin, oli siinä etelän lantalaisella uutta katsottavaa ja ihmeteltävää. Vaikka meihin olikin iskenyt tuo niisanottu Lapin hulluus. Ei se kuitenkaan riittänyt kaikille, vaan monen motoristin mieli paloi korkeuksiin, niinpä he kävivät aamuyöllä lentämässä, kuka katsomassa kalavesiä, auringon

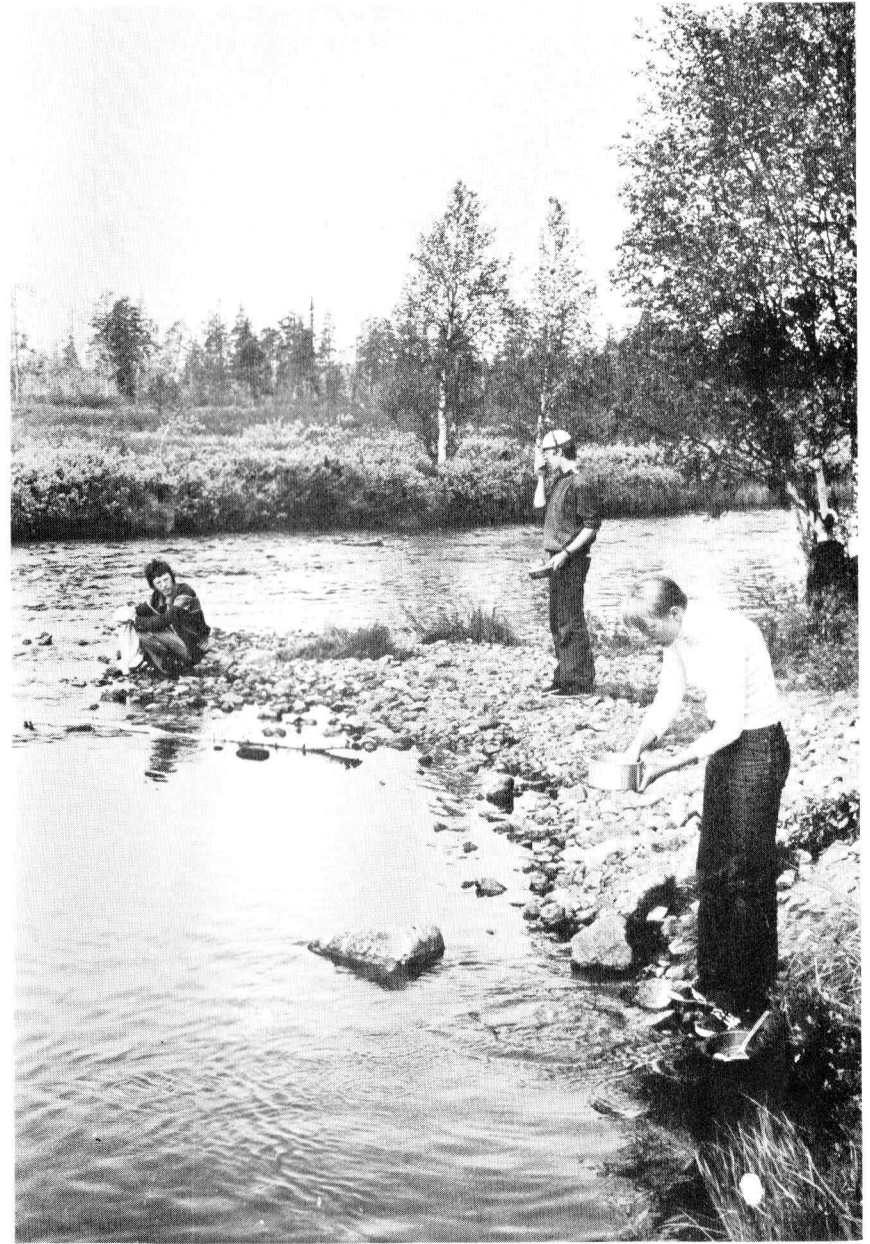
Kelohonkainen sauna rallipaikalla oli suorastaan ylellisyyttä, ja mukavaltahan se tuntui saada kylpeä matkan pölyt ja rasitukset tipotiehensä . . .

. . . tai pulahtaa saunasta hyiseen jokeen, jossa kyllä varmasti aamu-uinnilla unet karisivat silmistä.

Pelkällä raikkaalla ulkoilmalla ei eletty rallissakaan, vaan välillä oli tankattavakin...

...tai huolehdittava tiskaamisesta ja muusta puhtaudesta rallin suuressa pesulassa.

"Kauas on pitkä matka". Liekö pitkä matka kannustanut motoristeja ohjaamaan ajokkinsa niin runsaslukuisesti Kontioon, että ylitettiin kaikki ennakko-odotukset, sillä meitä oli mukana 620 henkilöä.

Moottoripyörät olivat yleensä melko hyvin kansoitettut, koska näin suuren motoristijoukon kuljetti rallipaikalle 430 moottoripyörää.

LAPIN KEISARIN HÖYRYVETURI

Tulppion ja koko Suomen puunkuljetuksen historian tekniikan aikakauden pioneeri, amerikkalainen teloin varustettu höyryveturi ”lepää” ruostuneena katoksessa Tulppionjoen rannassa. Sen miltei epätoivoisen vaikea työkausi oli 1913–17 ja sinä aikana sillä saatiin kuljetetuksi Kemi- ja Nuorttijokien vedenjakajan ylitse 150.000 tukkia, puolet suun-

nousua, Lapin erämaata ja tuntureita tai muuten vaan.

Kokoontuminen sujui rauhallisesti ja mukavasti muutamia harmillisia tapahtumia lukuunottamatta, joista kerrotaan toisaalla lehdessä. Eräs tapaus ihmetyttää, enkä ymmärrä mikä lie niillä kolmella oululaisella kaverilla ollut motiivina kun he aluksi kieltäytyivät maksamasta osanottomaksua. No pojat suorittivat puhuttelun jälkeen. Viisitoista markkaa ei ole paljon kun se kattaa 2–3 vuorokauden leirinnän ja saunomisen vapaasti tänä aikana. Kun kerho joutuu maksamaan leirialueen vuokran, palkinnot ja eivätkä tällaisen ison tilaisuuden järjestelytkään pitkän matkan takaa ole kustannuksiltaan vähäisiä. Jos taasen voittoa jää senhän kerho käyttää kerholaisten ja moottoripyöräilyn hyväksi, eliikä pyöräilijät pyörittävät tätä pyörätouhua.

Kaikkien motoristien yhteinen kauhistelun aihe tuntui olevan tie Tulppiin. Aikaisempina vuosina moottoripyöräilijät tunsivat ylpeyttä ajokkinsa käytön monipuolisuudesta. Sanottiin, ”että kun

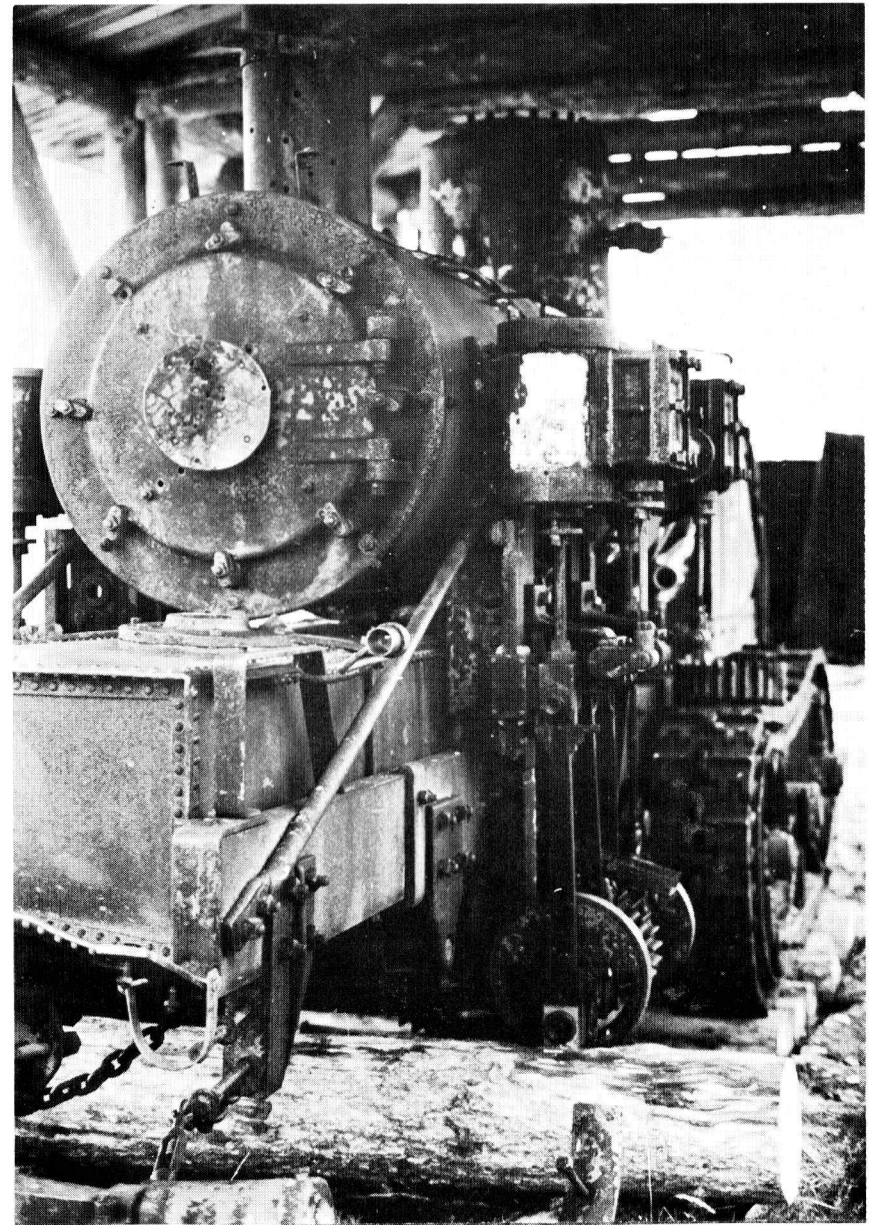
nitellusta. Ajoaika Lapissakin oli liian lyhyt ja veturin noki nopeutti jään sulamista tieltä. Vetureita oli kaksi ja toinen niistä on Rovaniemen metsämuseossa kunnostettuna.

Veturien paino on 16 tonnia. 7 tonnin kattilarungon kuljetus erämaahan oli vaikea suoritus. Sitä veti 8 hevosen valjak-

autotie päättyy ja autolla ajo on mahdollista, pyörällä pääsee. Pyörälläni sensijaan voi ajella metsäpoluilla ja huonoillakin teillä.” Nyt kyseessä sentään oli kotalainen autotie. Onko nyt sitten menty kovasti eteenpäin vai takapakkia? Vai ovatko superpyörät niin erikoistuneet nielemään mustaa pintaa hirmuisella nopeudella, ettei niillä voi pienemmällä vaihteella ajaa rauhallisesti enää ollenkaan? Vai ovatko motoristit niin kesyyntyneet, ettei olla valmiita enää kohtaamaan minkäänlaisia vaikeuksia tai näkemään vähäisintäkään vaivaa minkään eteen? Vaan kaiken pitäisi tulla ajan hengen mukaan ilmaiseksi mitään vaivaa näkemättä, sillä minun tehtäväni on vaatia, arvostella ja olla tyytymätön siihen mitä minulle tarjotaan.

Lauantaina yöllä meitä oli pieni seurue koolla, jossa Huuhtasen Reiska totesi: ”Kontioon on aina mukava tulla kun tietää, että täällä tapaa jo vuosia mukana olleet motoristit, tämä on taas yksi parhaimpia Kontioita.”

Aimo

Voi vain kuvitella sitä elämänmenoa tämän veturin toiminnan päivinä, kun monisatapäinen tukkijätkien porukka teki työtään ja eli näillä main.

Pohjoisen, etelän ja toveruuden lait — eli erään rannekellon mysteeri

Motto: ”Maassa maan tavalla tai maasta pois”

ENSIMMÄINEN NÄYTÖS:

Siinä Koilliskairan kelosaunassa kohetasivat etelästä tulleet motoristit ja paikalliset poromiehet. Saunottiin sulassa sovussa ja ryypättiinkin kohtalaisessa sovussa. Juoma näyttää uppoavan Pohjolan mieheen vieläkin tehokkaammin kuin eteläiseen. Läpi yöttömän yön saunominen jatkui, sakki vaihtui aamutunneille saakka. Osa oli vastatulleita pesuho-

ko. Erämaassa veturit koottiin. Varaosien saanti oli hidasta ja vaikeaa ja niitä tarvittiin usein.

Pororaito sotki aluksi tienpohjan ja jätkät sen tasoittivat ja jäädyttivät hevosilla vettä ajaen. Ajoreitin varrella oli kolme vesitornia joihin jätkät käsivoimin pumppasivat vettä, jota ei koskaan tahatonut olla ahnaalla veturille tarpeeksi saatavissa.

Veturit oli tarkoitettu kivihiihikäyttöisiksi ja Lapissa polttoaineena oli hallo. Sitä meni hurjasti ja tuli paljon mak samaan. Kun ajomies avasi kaikki veturin hanat, piipusta lensi vain kyljistä mustunutta kelohalkoa yhtenä pötkönä, kevyttä kun alueen vanha puu oli.

Kusi oli suuri herra, hän ei pikkusormella tarttunut muiden hommiin kuin veturilla oli vaikeuksia, joita mies- ja hevos-

lineen, osa jo leirielämään sijoittuneita aikansa kuluttajia. Varhaisaamun tunteina sitten saunanpesä sammui ja viimeiset kolme saunojaakin pukuhuoneen ja saunan lattialle. Saunan aamuvuoron käynnistäjä joutui herättämään saunaan nukkuneen poromiehen. Tämä totesi arvokkaan rannekellonsa kadonneeksi. Hapuili heti puukkoa ja uhkasi tapaa vaikka kaksi kolme. Ja sanoi vielä muistavansa-kin mitkä tyypit hänen kanssaan saunassa heiluivat.

Tieto tapahtuneesta levisi kohta leiri-

porukoilla yritettiin helpottaa. Firman puolesta oli kuskilla porontalja pukilla ja aito susiturkki. Tyyliin kuului että kuskilla tuprusi vahva sikaari kuin ukkoherralakin.

Neljän vuoden epätoivoisten yritysten jälkeen ”tukkijuna” Lapin kairalta lopetettiin. Lapin keisarin raivauttama huoltilakin autioitui. Siellä yritettiin pitää jopa 10 lehmää. Lehmät sairastelivat jatkuvasti eivätkä tiinehtyneet. Vasta meidän aikamme on ymmärtänyt ratkaisun tähän pulmaan: alue on voimakkaasti radioaktiivista. Maaperässä piilee uraania.

Veturille tehtiin yksi opastettu retki ja monet kävivät omatoimisesti. Toimihenkilöpula esti pysyvän ja täydellisemmän opastuksen. Se olisi sitonut 1–2 henkilöä koko rallin ajaksi.

Tiedot saatu paikallisilta poromiehiltä ja kirjasta ”Sunkku, Lapin Keisari”

paikoilla, niin poromiesten kuin motoristien puolella. Pohjolan lakien mukaan varkaas on rikoksista suurin. Motoristeistakaan ei tuntunut mukavalta, että rallipaikalla varastetaan. Oli rikottu ankarasti pohjoisen ikivanhaa kirjoittamantonta lakia, oli rikottu motoristien toveriluottamuksen lakia. Oli rikottu etelän kirjoitettuakin lakia. Yksi ja toinen tilanteessa alkoi miettiä, minkä lain mukaan tapausta olisi selvitettävä. Ja miten se olisi selvitettävä ja mitkä olisivat seuraukset.

TOINEN NÄYTÖS:

Päivän ajan sattumus oli kuin poispyyhkäisty, mutta ilta ja alkoholin virittelmä yö putkahdutti sen esiin. Rallin toimistoon kiiri vihjeitä että alueella kaupitellaan rannekelloa. Aamulla todisteet olivat jo niin painavat että eräs poika vietiin kuulusteluun rallin toimistoon. Kaksi kovaa tahtoa oli aluksi vastakkain, mutta silmukka kiristyi. Tilanne oli melko tihentynyt kun poromies iski puukon lattiaan kuulustelijan ja syytetyn väliin ja mykkä hiljaisuus hallitsi hetken. Liftillä ralliin tullut etelän poika kaivoi vapisevin sormin esiin muutaman setelin ja sanoi hiljaa: ”Nämä minä sain siitä kellosta”. Poromies jöräytti synkästi: ”Viisikymppiä neljänsadan kellosta” Äänettöminä poromiesryhmä viittasi poikaa seuraamaan. Viimeisenä ryhmästä käveli mustiin puettu poromies köysivytyhti olkansa yli heitettyä. Ralliväen edustajat olivat toisaalta helpottuneita, toisaalta hämmentyneitä. Rangaistus ilmeisesti tuli pohjolan lakien mukaan. Etelän lait ja poliisit olivat 130 km päässä. Poliisia soittamaan poromiehet tuskin menivät. Mustiin puettu köysimies ilmeisesti oli avaintekijä jatkossa.

KOLMAS NÄYTÖS:

Jatko tapahtui jossain kairalla pidätetyn ja poromiesten kesken. Sillä ei ollut muuta katsomoa. Motoristileirillä tapahtumaan liittävät läsnäolleet aprikoivat millainen näytelmä siellä on. Joku etelän normien mukaan elävä tulkitsi köysikimpun oman rotunsa mukaisesti: ”— kai ne uittaa sen siinä köydessä ensin purossa ja sitten hakkaavat.” Eräs pohjolaa paremmin tunteva sanoi: ”— Eivät hakkaa, pohjolan rangaistus ei murra jäseniä. Ne sitovat pojan alastomana päivänpaisteiselle rinteelle honkaan. Säasket ja helle suorittaa rangaistuksen joka ei tapa, mutta joka pehmittää ja jonka muistaa”. Jotkut pitivät rangaistusta kauhistuttavana. Jotkut taas olivat sitä mieltä, että jos rangaistusaika pysyy kohtuudessa, eikä vaurioita aiheudu, pojalle pohjolan lain mukainen rangaistus on parempi vaihtoehto ja pitkällä tähtäimellä parempi kuin eteläinen oikeudenkäynti mainepaperien pilaa misineen. Joku pohjolan lainkäytännössä tunteva väitti, että pojalle voidaan pistää seiväs hihojen läpi ja selän taitse ja hän saa rajalta karkoituksen tässä avuttomassa tilassa jossa voi kävellä muttei tehdä muuta, kunnes tapaa armahtavan ihmisen. Eräät jo hätääntyivät ja vetosivat poromiehiin: ottakaa nyt ihmeessä huomioon etelän pojan heikompi kesto-kyky. Tämän vaiteliaat poromiehet lupasivat.

NELJÄS NÄYTÖS:

Leiripaikalla kuulutettiin tietoja kellon ostajasta. Motoristienkin kunnia oli jatkuvasti kyseessä. Vaikka varas oli paljastettu, paikalla oli varastettuun tavarahan ryhtynyt, tietäen tai tietämättään. Mutta kotiinpaluun kiire ja pelkokin vaiensi tie-

tolähteet. Toverivastuu oli paljastanut varkaan, muttei ostajaa, vielä. Vyyhti alkoi purkautua vasta kotimatkan huoltoasematauoilla. Yksi oli kuullut kellon myyjän ja ostajan väittelyä syrjäisellä nuotiopaikalla. Hän tiesi ostajan pyörän merkin ja pojan kotikaupungin. Pojan ilmoittautumiskortti katsottiin rallin arkistosta. Se piti paikkaansa. Ilmaantui toinenkin toverivihje: eräs kertoi että ostaja halusi vaihtaa satasen että saisi kellon maksettua ja herätti hänet yöllä teltassa tällä touhullaan. Tunnistaminen johti samaan kaveriin kuin nuotiopaikalla havaitti. Mutta kun rallin johdon toimesta kaveri viikon kuluttua tavoitettiin, hän kertoi kohta peruneensa kaupan, koska epäili varkautta, mutta varas ei maksanut koko summaa koska hiukan oli käyttänyt osan siitä. Jos tämä pitää paikkansa, kellolla oli toinenkin ostaja. Nykyisen omistajan ei liene syytä paljoa näytellä poromerkkikaiverruksin varustettua kelloa ainakaan Pohjolan mailla.

JÄLKIMIEETTEET NÄYTELMÄSTÄ

Ovatkohan motoristit koskaan koontuneet niin hämmentävien normipaineiden alaisena. Jo matkalla he havaitsivat että poliisi ja tutka tästä maakunnasta puuttuu. Siksi useimmat heistä, perille pääsemisen vuoksi rikkoivat etelän lain säättämiä vauhtirajoituksia. Rikkoivat myös pohjoisen käytännön soratielle laatimaa viidenkympin rajoitusta. Perillä poromiesten teltta-alueen välissä olevan kaljakosteikon toiminta ei näyttänyt tuntevan etelän säännösteleviä lakeja. Poliisin alometri olisi näyttänyt vahvovärejä monille ”virkistäytyneille” automiehille niillä kulmilla. Eräs hämmennyksen aihe oli, että tumman heimon miehet ja pojat alueella estottomasti toteuttivat

heille ominaisia tavoitteita. Kun matkaväsynyt motoristi kohtasi kaiken tämän, hän ei varmaankaan osannut tajuta tämän näytelmän kaikkia puolia. Että siinä vahvimpina sittenkin oli pohjolan ikivanha laki, mitä toisen omaisuuteen koskemiseen tuli. Etelän säättämien lakien suhteen oli laittomuus voimassa varsinkin pitkäälle. Se ehkä oli ansa kellon anastajalle. Tämä etelässä usein käytetty ”oikotie” ei nyt onnistunutkaan tyhjän matkakassan korjaamiseksi. Täällä toimivatkin pohjoisen lait ja motoristien oman porukan toveruuslait. Motoristikaan eivät halua, että toverikuri olisi niin heikko, että tavaroita jatkuvasti pitäisi vaihtaa ja telttoja varustaa lukolla. Nyt rallia varjosti soratiella kadonnut teltta ja kellovarkaus. Myös oli huhuja rahavarkauksista ja telttojen pöyhimisestä. Tummiemienkin osuutta jotkut epäilivät.

On varmasti vältettävä rallien sijoitusta paikkaan, jossa kohtaa näin voimallisesti näin erilaiset tekijät, sekä osana vielä turistibissness. Ainoa hyvä puoli asiassa oli se että 600 motoristinkin parissa varas ja häneltä ostava eivät ole turvassa. Toveruuslaki toimii sittenkin Se on tärkeä laji itsepuolustusta sekä yksilön että harrastusryhmän.

Sen moraalista oikeutusta ja veloitetta voimme itsekukin miettiä. Ihmiskunnan vanhimpia ja pysyvämpiä ongelmia on: olemmeko veljemme vartioita, missä määrin ja milloin.

Rallin vastaavat joutuivat tämän kaiken kokemaan varsinkin kipeänä tapahtumasarjana. Koska he olivat vain osa paikan monitahoista toiminta- ja vastuukenttää, oman osuutensa vieminen ei ollut helppoa.

Jatkuu sivulla 30 ...

Pisimmän matkaajan (suom. mies) palkintokarhun kävi noutamassa Pekka Parikka Kotkasta (matkustajana mukana Tuija Muhonen Kotka). Heidän Honda CB 750 -72 pyöränsä kehräsi kilometrejä 4780.

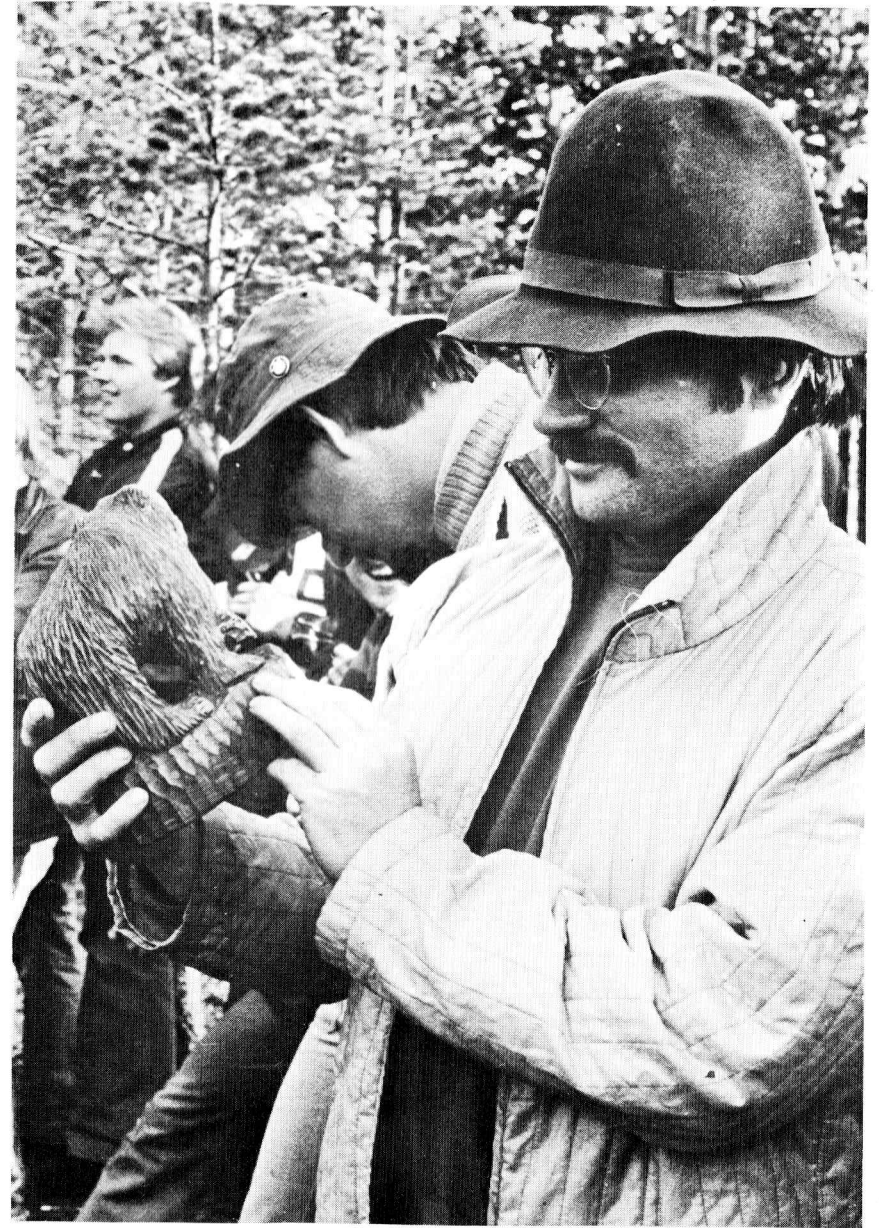
Pisin matka (suom. nainen) karhun ja abloodit vei kotiin Satu Savolainen Riihimäeltä (+ matkust. Kirsti Lehto Riihimäki). Tyttäret matkasivat Honda CB 850 Four -74 superpyörällä kunnioitettavat 3010 km.

Kuin karhunkaataja ennen vanhaan, elikkä Pentti Jokinen Vammalasta vanhimman osanottajan palkintokarhuineen. 1030 km, Honda CB 450 -71.

Pisimmän matkan (ulkol.) palkinnon jakoivat saksalaiset kaverit Gerd Laskowski Hampurista 2252 km Honda CB 500 ja Detlef Hoppe Honda GL 1000.

Vanhin pyörä löytyi jälleen kerran hämeenlinnalaisen Simo Niemisen hoivista. Erittäin hieno yksilö ja harvinaisuus, Rudge 500 cc vuodelta 1933.

BMW-kerho kokoontui Kangasalla

Kerhon kokous pidettiin 4.6.77 Ahti Lindstedt'in mökillä. Osanottajia arvioon mukaan n. 35 pyörällistä eli yli 50 henkeä. Ilma oli vedellä kyllästettyä ja niinpä tilaisuus antoi hyvän mahdollisuuden sadevarusteiden kokeiluun.

Matkamotoristien hyvää mielialaa ei pieni sade kuitenkaan masentanut, vaan

Kontiorallin NUORIN OSANOTTAJA oli jo toisen kerran 1,5 vuotias Anna-Maija Jääskä Seinäjoelta. Hän matkusti 850 km sivuvaunussa, isän (Eskon) ohjaillessa Hondaa. Anna-Maija ei ollut palkintojen jakotilaisuudessa, joten hänelle on postitettu karhupatsas. Onnitelut kaikille palkinnon saajille ja Hyvää jatkoa!

kokous sujui leppoisasti. Kerhon puheenjohtajaksi valittiin edelleen Ahti Lindstedt, sihteeriksi Terttu Lindstedt ja varainhoitajaksi Erkki Frick KOP Kangasalla, jossa uusi tilimme on 115140-1710-0.

Eino Rantalalle parhaat kiitokset hyvästä sihteerin ja rahastonhoitajan tehtävien hoidosta. Hänen perimäänsä 40 pennin juoksupojan palkkiota ei voitane pitää kohtuuttomana lähes vuoden työstä.

Kokouksen jälkeen suurin osa kerholaaisista lähti Kesäpäivä Kangasalla kokoontumisajon leirintäpaikalle ja loput jatkoivat kokousta pitkälle yön tunteihin.

Seuraava kokoontuminen päätettiin järjestää syyskuun toisena viikonvaihteena 9.9.–11.9.77 Koskenpään Leirintäalueella. Se sijaitsee n. 23 km Jämsänkoskelta pohjoiseen ja n. 16 km Petäjävvedel-

BMW-kerholaisten ajokit ovat tällaisia aikamiesten isoja moottoripyöriä, tarkoitettut matkailukäyttöön.

tä etelään, tien n:o 606 varrella. Alueella on paljon kohtuuhintaisia mökkejä, hyvä ravintola ja kokoontumistilat, useita saunoja, katetut makkarankäristyspaikat ja tanssilavoja parikin kappaletta. Kuka toisi musiikkia? Saunat lämpiävät meille ainakin lauantai-iltana (yönä), vihjeitä muusta ohjelmasta tai suorittajista otan vastaan mielelläni. Olisiko esim. filmejä tai dioja katseltavaksi? Osanottomaksu, sisältäen leirinnän ja saunamaksut, on joko 15 mk hengeltä tai 25 mk pyörälastilta. Se pitäisi suorittaa mahdollisimman nopeasti, viimeistään kahden viikon kuluessa tilillemme. Pankkisiirtoon merkintä "Koskenpään kokoontuminen". Nopea suoritus on tarpeen varausjärjestelyjen takia. Mikäli haluat yöpyä mökissä tai muissa sisätiloissa, soittanet varauksesi viipymättä puh. 942 - 7115.

Oheista tarraa markkinoivat Orimattilan moottorikerhon bemaristit, hinta 3,50 mk + postikulut. Tilaukset: Pekka Laine. Käkeläntie. 16300 Orimattila. Puh. 918 - 72696 Mikäli et vielä ole maksanut tämän vuoden jäsenmaksuasi, tee se nyt nopeasti. Tapaamisiin Koskenpääällä; Sihteerinne Ahdinvaimo Terttu.

Myytävänä

IC-PLANETA 1972, ajettu 10000 km, lasikuituiset sivulaukut, pakettiteline, lämpömittari ym. Hinta 1700 mk. Puh. 98781-352. Pertti Honkanen, Paasikatu 8. 89600 Ämmänsaari.

ENGLANTILAISET NAHKAFARMARIT tilaajan mittojen mukaan tosi lujasta vuodasta. Englantilainen motoristi - nahkapukineiden tilausompelija on lupautunut valmistamaan muutamille suomalaisasiakkaille tämän vuoden syyspuolella nahkafarmarit. Hän valmistaa myös farmarien kanssa sopivia paitamallisia nahkapuseroita, sekä myös saapashousuja. Tilauksesta kiinnostuneille antaa tietoja Eero Mikkola. 36160 Siitama. Pistä mukaan vastauspostimerkki.

LÖYTYNYT Kontiorallissa: **RANNEKELLO**. Periiä saa esim. tuntomerkit ilmoittamalla.

KADONNUT Kontiorallissa: 69-KERHOMERKKI+ muutama Kontiorallin vuosilätkä.

Jos hukkasit/löysit jotain yllämainitua, ota yhteys osoitteeseen: Jarmo Vanhoja, Kaivokselantie 8 G 72. 01610 Vantaa 61. Puh. töihin 90-630741/738.

...jatkoa sivulta 22

Rallien tulevaisuuden kannalta näitä juttuja kannattaa pohdiskella. Mukana olleet saksalaismotoristit kertoivat, että Elefanten Treffen joutui lopetetuksi, koska siellä eivät enää olleet voimassa mitkään lait. Ei yhteiskunnan eikä toveruuden. Elefantenin kunniakkaat perintet hukkuivat lopulta estottomaan väkivaltaan ja alkoholiluvaan, jossa kukaan eikä mikään ollut turvassa.

Kenttämies

SUNNUNTAI-AJELU

Iolan Postimäkeen

sunnuntaina elokuun 14. päivänä 1977 noin puolen päivän aikaan.

Postimäellä on vanhojen työ- ja elämäntapojen esittelyä ja kahvitupa.

Postimäki sijaitsee vajaa kymmenen kilometriä Porvoosta kuoostietä Loviisan suuntaan tien oikealla puolella.